

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 1 Pv 45/22/5505-5
EEČ: 2-39-98-2022

Liptovský Mikuláš 28.01.2022

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: zločin: vydieranie podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b
Trestného zákona
prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2
písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: vydieranie podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného
zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

I.

dňa 25. 01. 2022 asi o 16.30 hod. v mieste svojho aktuálneho pobytu, v mestskom
nájomnom byte nachádzajúcom sa na 5. pochodní bytového domu na XXXXX, v
snahe dozvedieť sa, s kým telefonovala, opakovane od svojej družky XXXXX, trvalo
bytom XXXXX XXXXX, XXXXX, okres XXXXX, prechodne bytom XXXXX 1713/10,
XXXXX, okres XXXXX, vulgárne jej pritom nadávajúc, neúspešne pokúšal získať ňou
používaný mobilný telefón, preto k nej v detskej izbe pristúpil, chytil ju pod krk a držal
ju opretú o skriňu a domáhal sa jeho odovzdania so slovami: „Ak mi nedáš telefón,

tak Ťa zabijem.“ a opakovane aj so slovami: „Ak mi nedáš ten telefón, vyhodím Ťa z balkóna.“, pričom ju udrel do tváre v oblasti ľavého oka s tým, že potom, čo XXXXX požiadala ich spoločného syna XXXXX trvalo bytom XXXXX XXXXX, XXXXX, okres XXXXX, prechodne bytom XXXXX, XXXXX, okres XXXXX, aby volal na políciu, tomuto povedal: „Ak tak urobíš, Tvoja matka poslednýkrát vydýchne.“, preto XXXXX na políciu nezavolať, pričom po incidente priestory bytu opustil

a

II.

dňa 25. 01. 2022 asi o 23.00 hod. sa pod vplyvom alkoholu v mieste svojho aktuálneho pobytu, v mestskom nájomnom byte nachádzajúcom sa na 5. pochodní bytového domu na XXXXX po prechádzajúcich vulgárnych nadávkach opakovane vyhrážal svojej družke XXXXX, trvalo bytom XXXXX XXXXX, XXXXX, okres XXXXX, prechodne bytom XXXXX, okres XXXXX zabitím, čo v ich spoločnom synovi XXXXX, nar. 31. 12. 2005, trvalo bytom XXXXX XXXXX, XXXXX, okres XXXXX, prechodne bytom XXXXX, okres XXXXX vyvolalo dôvodnú obavu o zdravie a život matky, preto otca prosil, aby jej nič neurobil,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ, Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície, 2. oddelenia vyšetrovania v Liptovskom Mikuláši uznesením zo dňa 27. 01. 2022, sp. zn. XXXXX, podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, v spojení so znením § 139 ods. 1 písm. a), c) Trestného zákona a § 127 ods. 1, 4 Trestného zákona, pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, v spojení so znením § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 127 ods. 4 Trestného zákona a pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. e) Trestného zákona, v spojení so znením § 122 ods. 2 písm. b) Trestného zákona a zároveň podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol pre ich spáchanie obvinenie XXXXX. Vydanie rozhodnutia odôvodnil primárne skutkovými okolnosťami plynúcimi predovšetkým zo XXXXX trvalo bytom XXXXX XXXXX, XXXXX, okres XXXXX, prechodne bytom XXXXX, okres XXXXX, jeho synom, XXXXX, nar. 10. 10. 1985, trvalo bytom XXXXX XXXXX, XXXXX, okres XXXXX, prechodne bytom XXXXX, okres XXXXX, jeho družkou a XXXXX, nar. 02. 12. 2000, trvalo bytom XXXXX, okres XXXXX, spolupracovníkom XXXXX podaných trestných oznámení, ktoré doplnil o telefonicky od XXXXX, spolupracovníka XXXXX zistené skutočnosti. Následne ku skutku vypočul ako obvineného, tak svedkov – poškodených XXXXX, XXXXX, nar. 21. 03. 1975, trvalo bytom XXXXX 120, XXXXX, okres XXXXX a XXXXX. Sebastiána Črepovského, napriek tomu, že išlo o obeť trestnej činnosti realizovanej obvineným, pre nedostatok fyzického veku a tým aj obmedzený rozsah spôsobilosti na právne úkony, vypočul v procesnom postavení svedka.

Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobuje ich páchania

a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin.

Podľa § 127 ods. 1 Trestného zákona dieťaťom sa rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 139 ods. 1 písm. a), c) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie

- a) dieťa,
- c) blízka osoba.

Podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona zločinu vydierania sa dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel a čin spácha na chránenej osobe. Páchatel sa potrestá odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha na chránenej osobe. Páchatel sa potrestá odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Z predloženého vyšetrovacieho spisu, ako aj z v ňom založených dôkazných prostriedkov som zistil, že oznamovatelia trestného oznámenia v osobách XXXXX, syna obvineného a XXXXX, družky obvineného dodatočne, pri ich výsluchu realizovanom vyšetrovateľom PZ dňa 28. 01. 2022 v procesnom postavení svedka (XXXXX) a svedkyne – poškodenej (XXXXX) uvádzali rozhodné skutočnosti prípadu odlišne, než ako nimi boli popisované pri podávaní trestného oznámenia. Kým XXXXX v trestnom oznámení zo dňa 26. 01. 2022 otca usviedčal z protiprávneho konania nepochybne kumulatívne spôsobilého naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestných činov vydierania podľa § 189 Trestného zákona a nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona, pričom konanie obvineného vo vzťahu k právnej kvalifikácii ním spáchaného skutku ako trestného činu vydierania podľa § 189 Trestného zákona pri dopĺňaní ním podaného trestného oznámenia dňa 27. 01. 2022 ešte rozšíril, pri výsluchu v procesnom postavení svedka dňa 28. 01. 2022 už svoje predchádzajúce tvrdenia nezopakoval a k trestnoprávne relevantnej časti konania obvineného sa využíjúc právo na odopretie výpovede odmietol vyjadriť. Svedkyňa – poškodená XXXXX v ňou dňa 27. 01. 2022 podanom trestnom oznámení pripustila verbálny konflikt s obvineným, čo primárne svedka XXXXX pohlo k podaniu trestného oznámenia a jeho následnému doplneniu a tiež pripustila nepodmienené vyhrážky fyzickou likvidáciou zo strany XXXXX spôsobilé kumulatívne naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona, aby následne pri výsluchu v procesnom

postavení svedkyne – poškodenej dňa 28. 01. 2022 na svojich pôvodných tvrdeniach nezotrvala. Obvinený síce nevyužil svoje zákonné právo na odopretie výpovede a ku skutku vypovedal, v rozsahu relevantnom pre vedenie trestného stíhania proti jeho osobe však spáchanie skutku poprel. Keďže okrem obvineného, svedka XXXXX, jeho syna a XXXXX, družky obvineného nebol pri incidentoch zo dňa 25. 01. 2022 právne kvalifikovaných ako pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona a pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona nik iný prítomný, je trestná vec obvineného v tejto časti v stave absolútnej dôkaznej núdze. Nie je pritom bez prípadnej zmeny postoja zúčastnených dôvodné očakávať, že absolútnu dôkaznú núdzu sa podarí prekonať výkonom ďalších úkonov trestného konania. V tejto súvislosti, a to s prihliadnutím ako na právnu kvalifikáciu obvineným spáchaného skutku v tejto jeho časti (konanie obvineného uvádzané v bodoch I. a II. uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia), tak skutočnosť, že obvinený bol v súvislosti s jeho spáchaním obmedzený na osobnej slobode a následne vyšetrovateľom PZ zadržaný a v čase vydávania tohto rozhodnutia sa nachádza v cele policajného zaistenia Obvodného oddelenia PZ v Liptovskom Hrádku, vyvstala potreba rozhodnúť, či je na mieste v trestnom stíhaní obvineného pokračovať. Vyhodnotením všetkých zabezpečených dôkazných prostriedkov a z nich plynúcich dôkazov som potom dospel k záveru a presvedčeniu zároveň, že neexistuje zákonný dôvod pre ďalšie vedenie trestného stíhania proti obvinenému pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, v spojení so znením § 139 ods. 1 písm. a), c) Trestného zákona a § 127 ods. 1, 4 Trestného zákona a pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, v spojení so znením § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 127 ods. 4 Trestného zákona.

S ohľadom na skutočnosť, že na tele svedkyne – poškodenej XXXXX, a to v tvárovej časti pod ľavým okom bol objektivizovaný a fotograficky kriminalistickým technikom zadokumentovaný negatívny následok obvineným realizovaného protiprávneho konania v podobe krvnej podliatiny (monokel), zvažoval som prípadné rozhodnutie v intenciách § 214 ods. 1 Trestného poriadku v spojení so znením § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, avšak s negatívnym výsledkom. Zo svedkyňou – poškodenu a svedkom XXXXX dodatočne zvoleného postoja k veci je zrejmé, že predovšetkým svedkyňa – poškodenej nemá záujem nielen na potrestaní páchatela, ale ani na jeho prípadnom postihu v rámci priestupkového konania. Za vyššie deklarovaného dôkazného stavu veci, s odkazom na práve spomenutý postoj svedkyne – poškodenej k nej, dospel som k záveru, že rozhodnutie podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku nie je vo veci účelným, nakoľko nie je spôsobilé viesť k postihu XXXXX v prípadnom priestupkovom konaní, ktoré by na jeho základe bolo proti nemu príslušným orgánom prejednávajúcim priestupy vedené. Vhodnou a zároveň prakticky procesne jedinou alternatívou vybavenia veci javí sa tak byť postup podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, teda zastavenie trestného stíhania vedeného proti XXXXX v predmetnej trestnej veci v časti spáchania pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, v spojení so znením § 139 ods. 1 písm. a), c) Trestného zákona a § 127 ods. 1, 4 Trestného zákona a pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, v spojení so znením § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 127 ods. 4 Trestného zákona s odôvodnením, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na

postúpenie veci. Účastníci incidentu totiž z neho pripustili iba snahu obvineného získať do dočasnej dispozície mobilný telefón používaný svedkyňou – poškodenou, avšak bez toho, aby táto bola sprevádzaná vyhrážkami v zmysle obsahu úpravy § 189 Trestného zákona a úder obvineného rukou smerujúci do oblasti ľavej tvárovej časti svedkyne – poškodenej s tým, že ani na nepodmienené vyhrážky spôsobilé kumulatívne naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona si v procesnom postavení použiteľnom v prípadnom súdnom konaní po príslušnom zákonnom poučení nespomenuli. Vo veci tak v konaní uvádzanom v uznesení o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pod bodmi I. a II. na strane obvineného zostáva nepreukazným a nepreukázateľným naplnenie pomernej časti objektívnej stránky, ako jedného zo zákonných znakov skutkovej podstaty každého trestného činu, trestné činy vydierania podľa § 189 Trestného zákona a nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona nevyvímajúc.

Dôvodnosť trestného stíhania obvineného je preto ďalej udržiavaná len protiprávnym konaním ním realizovaným v priestoroch sídla obchodnej spoločnosti XXXXX, ktoré sa preto nestalo predmetom tohto rozhodnutia s tým, že aktuálna situácia má nepochybne dosah aj na posudzovanie otázky dôvodnosti ďalšieho trvania obmedzenia osobnej slobody obvineného. Po rozhodnutí o časti ním spáchaného konania v intenciách § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom s odkazom na okruh osôb oprávnených podať proti nemu riadny opravný prostriedok neočakávam jeho prípadné zrušenie, či zvrátenie jeho procesných následkov iným zákonným spôsobom, dospel som k záveru, že trestné stíhanie ďalej proti XXXXX vedené pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. e) Trestného zákona, v spojení so znením § 122 ods. 2 písm. b) Trestného zákona nie je dostatočným podkladom pre podanie návrhu prokurátorom na vzatie obvineného do väzby.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností, vyhodnotiac všetky zabezpečené dôkazné prostriedky a dôkazy z nich plynúce v intenciách § 2 ods. 10, 12 Trestného poriadku, som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Zároveň, vo svetle v texte dôvodov tohto rozhodnutia konkretizovaných zistení a na ich základe prijatých záverov vydávam príkaz na okamžité prepustenie obvineného zo zadržania na slobodu podľa § 87 ods. 1 Trestného poriadku s tým, že trestné stíhanie bude proti nemu vedené na slobode.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Peter Volkovics
prokurátor